

HABITATGE

Aval a la pressió als bancs pels

Les entitats socials aplaudeixen les multes municipals i l'impost del Govern, però reclamen mesures ambicioses

El Govern està decidit a crear un impost contra els pisos buits dels bancs, i alguns ajuntaments ja han anunciat que els sancionaran. Les entitats socials ho veuen bé, però creuen que no és suficient.

AURI GARCIA MORERA
ALBERT SOLÉ

BARCELONA. Les mesures per pressionar els bancs perquè cedexin els pisos buits per a lloguer social –tant les multes que han anunciat diversos ajuntaments catalans com l'impost que està dissenyant la Generalitat– tenen l'aval dels representants de les entitats socials, que ja fa temps que estan alertant d'una situació d'emergència social. “La situació de les famílies continua empitjorant”, explica Toni Codina, director general de la Taula d'Entitats del Tercer Sector. Codina recorda que “els desnonaments continuen produint-se” al territori i afegeix que “continua havent-hi un mercat d'habitatge a preus inaccessibles per a les famílies amb rendes baixes o sense ingressos”.

Un estudi presentat al desembre per Càritas alertava que les dificultats per accedir a un habitatge digne provoquen un deteriorament en la salut física i mental. La responsable d'acció social de l'entitat, Carme

Trilla, detalla que van detectar “una diferència brutal” entre la salut de les famílies amb problemes greus d'habitatge i el conjunt de la societat. Davant d'aquesta situació, la Taula d'Entitats del Tercer Sector aplaudeix les mesures de pressió als bancs: “Ens felicitem que es faci aquest pas, tot i que s'hauria d'haver fet molt abans, i som conscients que l'efectivitat és limitada”, diu Toni Codina, que recorda que una altra mesura en aquesta línia, el Fons Social d'Habitatge, creat pel govern espanyol, “ha estat un fracàs”.

El director general de la Taula del Tercer Sector reclama altres mesures, com ara “recuperar la figura del lloguer forçós que hi havia a la llei de l'habitatge”, i recorda que el més urgent hauria de ser aturar els desnonaments. En aquest sentit, considera positius els ajuts i el programa de mediació de la Generalitat: “S'han de mantenir i potenciar perquè com a mínim el drama no augmenti”. “Nosaltres ens afegim a la idea que els habitatges no han d'estar buits –expressa Carme Trilla–. Els instruments per pressionar els bancs poden ser molts, des de l'impost i les sancions fins a la denúncia de situacions de desocupació”, afegeix la responsable d'acció social de Càritas, que matisa que la proposta de l'entitat és que sigui obligatori cedir els pisos buits per a lloguer social.

Què és un lloguer social?

En la situació econòmica actual, un lloguer social no és només un lloguer per sota del preu del mercat. A Vilanova i la Geltrú, per exemple, l'Ajuntament gestiona la borsa d'habitatge de lloguer –com molts altres municipis catalans– que fa d'intermediari amb els propietaris privats, a qui els assegura el cobrament, a

Accions El tercer sector advoca per recuperar la figura del lloguer forçós

canvi que rebaixin el preu de mercat un 30%. A Vilanova els lloguers de la borsa costen entre 300 i 450 euros, i avui en dia això són molts diners per a molta gent. L'autèntic lloguer social és el que gestionen els ajuntaments amb els pisos municipals per a casos extrems: “El lloguer d'aquests pisos s'ajusta al que pot pagar cada família, que no superi el

20% dels ingressos, però estudiem amb lupa cada cas”, explica Griselda Fernández, cap de l'Oficina Local d'Habitatge (OLH) de Vilanova i la Geltrú, un dels consistoris que ha anunciat que multarà els bancs. “El problema és que només tenim uns 50 pisos, i això amb la necessitat que tenim actualment és molt poc. Necessitaríem molts més pisos, i per



TORNAR A CASA
Alicia Dumenjó va ocupar el pis d'on l'havien desnonat a Terrassa i va negociar un lloguer especial amb l'entitat bancària. CRISTINA CALDERER

“No ens poden deixar al carrer tenint tants pisos”

Reportatge

MARIA ORTEGA
TERRASSA

“Si fa uns anys algú m'hagués dit que jo ocuparia un pis, hauria pensat que estava boig. Però t'hi porta la necessitat”. Alicia Dumenjó vivia a Terrassa amb la seva parella, els seus tres fills i la parella del fill més gran quan la vida li va començar a trontollar fins a portar-la a viure un autèntic terratrèmol. Primer va ser l'evidència que el negoci no rutllava i calia tancar-lo i, aviat, la constatació que els era impossible seguir fer front a les quotes de la hipoteca, com havien fet durant prop de 15 anys. A més a més, un canvi en les condicions d'aquesta

mateixa hipoteca que havia de ser molt favorable es va acabar convertint en la gota que feia vessar el got. Aviat va arribar l'avís de desnonament i l'advocat d'ofici li va dir llavors que seria qüestió de tres mesos. Per no deixar la família al carrer –el més petit de la casa tenia només tres anys–, van buscar una solució alternativa: marxar de la que era casa seva i buscar un pis de lloguer.

Durant els dos anys següents, la família va poder fer front, tot i que a empentes i rodolons, als 625 euros del lloguer, gràcies sobretot a les feines de comptable que ella feia a hores. Però la situació va tornar aviat a tocar fons i el seu pis, el que pràcticament tenien pagat abans del desnonament, continuava buit en mans del banc. Va ser en aquest punt quan Dumenjó, que enmig d'aquest procés es va divorciar, va decidir que reprendria el camí de

Decisió Alicia Dumenjó va ocupar el pis d'on l'havien desnonat

tornada. Que s'instal·laria de nou al pis amb els seus dos fills petits. “Em vaig plantar a Bankia i els vaig dir que havia ocupat el meu pis, que a veure què podíem fer per tramitar un lloguer”, relata.

Acord de lloguer

La primera reacció, recorda, va ser denunciar-la. I aquí va ser clau, com remarca, el paper dels advocats i de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH). Finalment, va aconseguir que li tramitessin un lloguer

que, remarca, no es pot considerar ben bé social, perquè si ella ingressa cada mes 426 euros de l'ajuda a majors de 45 anys, en destina 230 al pis. I amb el que li queda ha de mantenir els dos fills petits. Aquest acord, a més a més, té una data de caducitat molt pròxima: el contracte que van signar a l'agost finalitza d'aquí tres anys. “Després m'hauré de buscar la vida, però confio que la cosa hagi millorat. El problema el tenia ara, havia de prendre una decisió i la vaig prendre”, expressa.

pisos buits

Multes
Vilanova vol
eines per
pressionar els
bancs a l'hora
de negociar

això els demanem als bancs, per a la gent més necessitada que no pot pagar ni 100 euros", afegeix. En aquest sentit, el regidor d'Urbanisme, Obres i Habitatge de Vilanova, Joan Giribet, recorda que ells no volen multar els bancs que tenen pisos buits, però diu: "Necessitem alguna eina per fer una mica de pressió". Giribet afirma que volen esgotar totes les vies de diàleg, com les que han permès que CatalunyaCaixa i CaixaBank ja hagin cedit cinc habitatges que tenien a Vilanova –els bancs en tenen 400 de buits a la capital del Garraf, segons l'últim cens–, abans de l'amenaça de les multes que permet la llei de l'habitatge del 2007.

Qui cobra el lloguer social?

Aquests cinc pisos estan cedits a l'Ajuntament durant un any renovable, i és el consistori qui decideix qui els ocupa i quin preu han de pagar –en funció de la situació econòmica de la família– a cada entitat financera. El contracte va associat a un informe dels serveis socials de l'Ajuntament, que, si veuen que la situació de la família canvia, han de notificar-ho al banc. Si només hi ha cinc pisos cedits dels bancs al consistori de Vilanova no és per voluntat dels directors de les oficines. "Si fos per ells n'haurien cedit molts més, però ens admeten que no tenen poder de decisió", comenta Griselda Fernández, de l'OLH de Vilanova, que assegura que el problema és que els bancs són entitats molt grans i això dificulta la negociació. Per aquest motiu, Vilanova i molts altres ajuntaments han decidit aplicar mesures de pressió. —

Quan va tornar al pis, després de quasi dos anys vivint en un altre punt de Terrassa, se'l va trobar completament saquejat. No només ningú no s'havia quedat la que era casa seva, sinó que també se li havien endut des de les aixetes fins a la tassa del vàter, passant per les canonades de coure.

Sense feina

"El que no pot ser és que als meus fills i a mi ens deixin al carrer tenint el nostre pis tancat. No poden deixar ningú al carrer tenint tants pisos buits com tenen", denuncia ara que té la vida una mica més estabilitzada que no pas fa uns mesos. Dumenjó, però, continua veient per davant un horitzó complicat: "No hi ha sortida perquè no hi ha feina i, per molts cursets i reciclatges que facis, no hi ha manera de ressituar-te".

La situació l'ha fet canviar. Assegura que ha fet coses de les quals mai s'hauria sentit capaç. "He arribat a extrems que no creia possibles", resumeix. I ho afronta des del seu pis. —

Acord
Va negociar
amb el banc
un lloguer
que s'ajusta al
que ingressa

RECERCA



Dues investigadores treballant ahir en un dels laboratoris del nou edifici de l'ICN2, de 6.700 metres quadrats, al campus de Bellaterra. JORDI PUJOLAR / ACN

Catalunya referma la seva aposta per la nanotecnologia

L'ICN2 estrena seu amb l'objectiu de ser un referent europeu

L'Institut Català de Nanociències i Nanotecnologia (ICN2) va inaugurar ahir un nou centre on s'ha reagrupat tots els seus investigadors. Es vol convertir en una referència científica del sud d'Europa.

MÒNICA L. FERRADO

BARCELONA. Catalunya ja compta amb un nou edifici dedicat exclusivament a un dels camps més prometedors, la nanotecnologia. Al campus de Bellaterra, l'Institut Català de Nanociències i Nanotecnologia (ICN2) va estrenar ahir 6.700 m² amb la voluntat de convertir-se en un referent científic del sud d'Europa. El centre és el resultat d'una llarga col·laboració entre el Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC), la Generalitat i la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Les dues administracions han unificat les seves iniciatives de nanociència per reforçar la recerca i la transferència del coneixement en aquest àmbit.

Els 140 investigadors que treballen a l'ICN2 han estat fins ara repartits en diversos laboratoris pel campus de la UAB. El nou edifici es va acabar el 2011 però la inauguració s'ha endarrerit a causa de la crisi i del llarg procés burocràtic per fusionar el centre català amb el CSIC. De fet, encara hi ha alguns aspectes legals per enllestir que afecten el conveni d'adscripció del personal del CSIC al centre català.

La UAB va cedir els terrenys on s'ha construït la nova instal·lació. El CSIC va finançar la construcció de l'edifici, i la Generalitat s'ha encarregat d'equi-

par-lo amb la tecnologia puntera imprescindible per dur a terme la seva activitat. El conseller d'Economia, Andreu Mas-Colell, va dir ahir a la inauguració que "la tecnologia i la ciència no estan afectades pel conflicte polític" que hi ha entre Catalunya i l'Estat. Per Mas-Colell, això és "un senyal de maduresa política".

El fet que en temps de crisi i retallades les dues administracions hagin invertit per aconseguir que l'ICN2 pugui estrenar edifici s'explicaria pel fet que s'espera que "la nanotecnologia permetrà desenvolupar la indústria de manera extraordinària, i qui no hi sigui es quedarà al darrere", explicava ahir Pablo Ordejón, director de l'ICN2.

El grafè, clau per al tractament de malalties

El consorci europeu sobre el grafè, en què l'ICN2 té un paper rellevant, el finança la UE a través del programa Ciència més enllà de la ficció, ideat per assumir ambiciosos projectes de recerca de frontera a Europa, com ho va ser el programa espacial Apol·lo als EUA. També hi participa l'Institut de Ciències Fotòniques (ICFO). L'ICN2 es va posicionar com un dels millors grups del món en aquesta àrea quan van crear un sensor de grafè que detecta molècules. Investiguem per aplicar-ho en el tractament i el diagnòstic de malalties com ara la diabetis. També es vol aconseguir que l'òxid de grafè s'uneixi a molècules com l'ADN, proteïnes i virus.

L'institut ha costat 30 milions d'euros i el pressupost anual del centre serà d'uns 10 milions. Compta amb un 40% d'ingressos fixos que es reparteixen a parts iguals entre la Generalitat i el CSIC. La resta del pressupost arriba a través de fons competitius. Dues terceres parts s'han obtingut amb convocatòries europees, explicava Ordejón. "El fet que una bona part del finançament vingui d'Europa és bo perquè no depenem del ministeri, però també és cert que Europa és molt competitiva i hem d'estar molt al dia", afegia. Un dels projectes europeus en què participa l'ICN2 que més atenció ha rebut és el Graphene Flagship, un consorci prioritari per la UE, que compta amb 1.000 milions d'euros perquè els socis europeus investiguin durant una dècada amb aquest material.

Competitivitat

Les línies de recerca de l'ICN2 comprenen l'estudi de les noves propietats de la matèria que sorgeixen a escala nanomètrica (un nanòmetre és una milionèsima part d'un mil·límetre), i el desenvolupament d'una multitud de possibles aplicacions en productes de consum, dispositius i processos industrials. De fet, el centre ja està cobrant *royalties* per algunes de les seves troballes, com ara les nanoesferes, que permeten l'encapsulació de productes químics en càpsules nanomètriques i que s'han començat a aplicar, per exemple, en suavitzants de roba. En els seus laboratoris s'hi couen altres troballes, com nanobiosensors que permetrien controlar l'evolució de la diabetis i dels malalts de càncer. —